

1Pa kapitola 29.

[1] Potom řekl král David celému shromáždění: "Mého syna Šalomouna si vyvolil Bůh jako jediného, ač je mladíček útlého věku a dílo je obrovské. Nejde totiž o hrad pro člověka, ale pro Boha Hospodina. [2] Pro dům svého Boha jsem připravil, co jsem mohl: zlato pro zlaté náčiní, stříbro pro stříbrné, měď pro měděné, železo pro železné, dřevo pro dřevěné, kameny karneolové pro vsazování, kameny pestře zbarvené a různé drahokamy i množství mramoru. [3] A jelikož mám v domě svého Boha zalíbení, přidávám pro dům svého Boha i ze svého vlastního jmění zlato a stříbro navíc k tomu všemu, co jsem připravil pro svatyni: [4] tři tisíce talentů ofírního zlata, sedm tisíc talentů přetaveného stříbra k obložení stěn domu, [5] pro různé věci ze zlata a pro různé věci ze stříbra, pro veškeré dílo vyráběné řemeslníky. Kdo by chtěl dnes něco ze svého dobrovolně obětovat pro Hospodina?" [6] Předáci rodů izraelských kmenů, velitelé nad tisíci a nad sty i královští úředníci přinášeli dobrovolné dary. [7] Na dílo Božího domu odevzdali pět tisíc talentů zlata a deset tisíc darejků, deset tisíc talentů stříbra a osmnáct tisíc talentů mědi a sto tisíc talentů železa. [8] Kdo pak měl nějaké drahé kamení, odevzdal je na poklad Hospodinova domu do rukou Jechiela Geršónského. [9] Lid se radoval z toho, co bylo dobrovolně darováno, že z celého srdce se odevzdávaly dobrovolné dary Hospodinu. Také král David se převelice radoval. [10] I dobrořečil David Hospodinu před zraky celého shromáždění. Řekl: "Požehnan jsi, Hospodine, Bože Izraele, našeho otce, od věků až na věky. [11] Hospodine, tvá je velikost a bohatýrská síla, skvělost, stálost a velebnost, všechno, co je na nebi a na zemi, je tvé. Hospodine, tvé je království, ty jsi vyvýšen nade vším jako hlava. [12] Bohatství a sláva pocházejí od tebe, ty panuješ nade vším, máš v rukou moc a bohatýrskou sílu, vyvýšení a utvrzení všeho je v tvých rukou. [13] Nyní, Bože náš, vzdáváme ti chválu a oslavujeme tvé skvělé jméno. [14] Vždyť co jsem já a co je můj lid, že máme možnost takto přinášet dobrovolné dary? Od tebe pochází všechno. Dáváme ti, co jsme přijali z tvých rukou. [15] My jsme před tebou jen hosté a příchozí jako všichni naši otcové. Naše dny na zemi jsou jako stín a naděje není. [16] Hospodine, Bože náš, všechno toto množství, jež jsme připravili, abychom vybudovali dům tobě, tvému svatému jménu, pochází z tvé ruky. Tobě patří všechno. [17] Poznal jsem, můj Bože, že ty zkoumáš srdce a že máš zalíbení v přímosti. Přinesl jsem všechny tyto dobrovolné dary z přímého srdce. A nyní vidím, jak radostně ti přináší dobrovolné dary tvůj lid, který je zde. [18] Hospodine, Bože Abrahama, Izáka a Izraele, našich otců, zachovej navěky to, co si tvůj lid ve svém srdci předsevzal, a jejich srdce si připrav pro sebe. [19] Dej, ať můj syn Šalomoun z celého srdce dbá na tvé příkazy, na tvá svědectví a na tvá nařízení, aby vykonal všechno, co je třeba k vybudování hradu, k němuž jsem vykonal přípravy." [20] Potom David vyzval celé shromáždění: "Dobrořečte Hospodinu, svému Bohu!" A celé shromáždění dobrořečilo Hospodinu, Bohu svých otců, padli na kolena a klaněli se Hospodinu i králi. [21] Druhého dne připravili Hospodinu oběti. Obětovali Hospodinu oběti zápalné: tisíc býků, tisíc beranů a tisíc beránků s příslušnými úlitbami, množství obětí za celého Izraele. [22] Onoho dne jedli a pili před Hospodinem s velikou radostí. Potom vyhlásili podruhé Šalomouna, syna Davidova, králem a pomazali jej Hospodinu za vévodu a Sádoka za kněze. [23] I dosedl Šalomoun na Hospodinův trůn jako král místo svého otce Davida a provázel ho zdar a celý Izrael ho poslouchal; [24] též všichni předáci a bohatíři, také všichni synové Davida se králi Šalomounovi podrobili. [25] Hospodin Šalomouna před zraky celého Izraele nesmírně vyvýšil. Dal mu takovou královskou velebnost, jakou před ním neměl žádný král nad Izraelem. [26] David, syn Jišajův, kraloval nad celým Izraelem. [27] Kraloval nad Izraelem čtyřicet let, sedm let kraloval v Chebrónu a třicet tři léta kraloval v Jeruzalémě. [28] I zemřel v utěšeném stáří nasycen dny, bohatstvím a slávou. Po něm kraloval jeho syn Šalomoun. [29] Příběhy krále Davida jsou od začátku až do konce zapsány v příbězích Samuela, vidoucího, v příbězích proroka Nátana a v příbězích Gáda, jenž měl dar vidění, [30] spolu se vším, co se týká jeho království a bohatýrských činů i všeho, co se s ním a s Izraelem i se všemi královstvími okolních zemí v oněch časech událo.